

Paraules

Número 3

Any I

juny-agost del 2001

publicació gratuïta

Edita

Edicions Cristianes Bíbliques
(associació no lucrativa inscrita en
la Direcció Gral. de Dret i
d'Entitats Jurídiques, Dept. Justícia,
Generalitat de Catalunya, Secció 1ª,
nº 16.762).

Domicili

Sant Ramon, 7
08440 Cardedeu

Apartat 104
08450 Llinars del Vallès

Apartat 10.053
08080 Barcelona

Telèfon: 938.418.792
correu-electrònic:
amm.ecbf@teleline.es

Dipòsit legal

B-XXXX-XX

De les fogueres, diu: “El cristianisme (el catolicisme romà) en un principi va combatre les fogueres, per tal com eren una resta del paganisme. El Concili de Constantinoble del 680 les va combatre enèrgicament i va condemnar amb duresa llur encesa. El costum, però, estava tan arrelat que no fou possible extingir-lo; els clergues cristians van acceptar-lo i li van canviar el caràcter. Les autoritats civils van seguir l'exemple. El cristianisme (el catolicisme romà) mantingué incòlumes no poques pràctiques paganes quan llur subsistència no semblava danyosa a la fe; en suprimia, naturalment, allò que resultava heterodox o bé ho encarrilava per d'altres viaranys”.

De la coca, diu: “Aquesta nit, és tradicional menjar coca, possiblement com una romanalla d'algun ritu solar. Antigament, les coques eren

Editorial

Novament arribem a les vostres llars, amb l'esperança que dediqueu uns minuts del vostre temps a llegir aquestes línies. Compartim lloc en la vostra bústia amb la propaganda, les cartes del banc o la caixa, i alguna carta d'un amic que us ha arribat, i esperem que aquestes “paraules” les trobeu dignes de la vostra consideració.

Un dels fets importants per a molts, abans de començar les vacances d'estiu, serà la festa de Sant Joan, amb la coca, el vi bo, la revetlla i la gresca. Una festa amb un nom cristià, que fa referència a Joan el baptista, aquell home que va introduir Jesús davant el poble d'Israel. Però coneixem el que hi ha darrera de molts dels actes que envolten aquesta festivitat? I qui era aquest Joan el baptista?

En Joan Amades, al seu *Costumari català*, ens explica una mica els antecedents de la revetlla, les fogueres, la coca i la data de Sant Joan.

De la revetlla, diu: “Els pobles de civilització moderna celebren encara la festa del solstici cristianitzada i conserven un seguit de creences i preocupacions que recorden temps molt reculats. És general de creure en la virtut de totes les herbes, que aquesta nit cobren gràcies i valors excepcionals i extraordinaris. Els romans sortien al camp per recollir el gram negre, és a dir, la *verbena*, l'obtenció de la qual aquesta nit portava ventures i riquesa a desdir. El costum estigué tan arrelat, que el nom del vegetal de meravella s'ha estès fins a determinar la revetlla d'avui”.

obligadament circulars i amb un forat al mig, i devien tractar de recordar el disc solar... Es tenia per cosa obligada menjar-se la coca al ras, al camp o al carrer... semblantment a tot allò que és propi d'aquesta nit. Era costum de remullar-la amb vi dolç”.

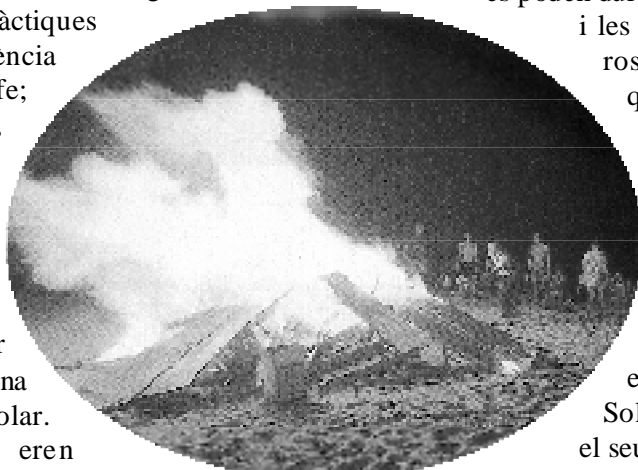
De la data de sant Joan, diu: “Les creences i pràctiques de la nit passada s'estenen fins a la matinada d'avui (dia 24), especialment les que es relacionen amb el Sol, que no

es poden dur a terme en les hores de la fosca,

i les relatives als dons atribuïts a la rosada, més pròpia d'hores matinals que vespertines... Els celtes i els íbers, les nits de pleniluni,

reunien les famílies al davant de llurs cases i dansaven i ballaven en honor de l'altre de la nit, fins que arribaven les primeres clarós del dia...

Estrabó, en els seus viatges, ja explica que els íbers adoraven el Sol i que enceniengrans fogueres en el seu honor”.

Fins aquí, les cites d'Amades, que mostren el significat no cristià que hi ha darrera dels actes que es porten a terme al voltant de la data de Sant Joan. Per això volem presentar a la vostra consideració part del relat històric de la vida de Joan el baptista, que trobem en els Evangelis. D'aquesta

manera recuperarem el testimoni que ell va donar, i que ens cal tenir present en l'actualitat.

Antoni Mendoza i Miralles

Qui era Joan el baptista?

El seu naixement

A l'Evangelí segons Lluc, llegim:

En els dies d'Herodes rei de Judea, hi havia un sacerdot anomenat Zacaries, del tom d'Abies. I la seva muller era de les filles d'Aaron, i el seu nom era Elisabet. Tots dos eren justos davant de Déu i caminaven irrepressibles en tots els manaments i preceptes del Senyor. I notenien cap fill, perquè Elisabet era estèril, i tots dos eren d'edat avançada.

I succeí que, mentre ell complia el seu ministeri sacerdotal davant de Déu, en l'ordre del seu torn, segons el costum del sacerdoci, fou elegit per sorteig per entrar en el santuari del Senyor a oferir l'encens. I tota la multitud del poble estava preguntant a fora, a l'hora de l'encens. Llavors se li aparegué un àngel del Senyor, dempeus a la dreta de l'altar de l'encens. I Zacaries, en veure'l, es va torbar i es va omplir de por. Però l'àngel li digué: No temis, Zacaries, perquè la teva súplica ha estat atesa, i la teva esposa Elisabet et donarà un fill i anomenarà el seu nom Joan. I en tindràs goig i joia, i molts s'alegraran del seu naixement. Perquè serà gran davant del Senyor. No beurà vi ni licor, i serà ple de l'Esperit Sant ja des del si de la seva mare. I convertirà molts dels fills d'Israel al Senyor, el seu Déu; i ell mateix anirà davant del Senyor en l'esperit i el poder d'Elies per convertir els cors dels pares envers els fills, i els desobedients al seny dels justos, a fi de preparar per al Senyor un poble ben disposat. I Zacaries digué a l'àngel: Com ho sabré, això? Perquè jo sóc vell, i la meva dona és d'edat avançada. L'àngel respongué i li digué: Jo sóc Gabriel, que m'estic davant la

presència de Déu, i he estat enviat a parlar-te i a anunciar-te aquestes bones noves...

I a Elisabet se li va complir el temps d'infantar, i va tenir un fill. I els veïns i els seus parents van sentir que el Senyor havia mostrat la seva gran misericòrdia en ella i es van alegrar amb ella.

(Evangelí segons Lluc 1:5-20, 57-58)

La tasca de la seva vida

També descriu l'inici de la seva tasca, anunciant la vinguda del Messies promès, i preparant-la:

L'any quinze de l'imperi de Tiberi Cèsar, quan Ponç Pilata era governador de Judea, i Herodes era tetrarca de Galilea i el seu germà Filip era tetrarca d'Iturea i de la comarca de Traconítida, i Lisànies era tetrarca d'Abilene, quan Annàs i Caifàs eren principals sacerdots, la paraula de Déu vingué sobre Joan, el fill de Zacaries, en el desert. I va anar per tota la rodalia del Jordà, predicant un baptisme de penediment per a la remissió dels pecats, tal com està escrit en el llibre de les paraules del profeta Isaïes dient: Veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, dreceuleu les seves senderes. Tot barranc serà omplert, i tot serrat i tossal seran abaixats, i els llocs torts seran adreçats i els abruptes es tornaran en camins plans. I tothom veurà la salvació de Déu.

Deia doncs a les multituds que havien sortit a fer-se batejar per ell: Cria d'escurçons, qui us ha advertit per fugir de la ira que vindrà? Feu, doncs, fruits dignes del penediment, i no comenceu a dir en el vostre interior: Tenim Abraham per pare, perquè us dic que Déu pot fer sorgir

d'aquestes pedres fills a Abraham. I la dextra ja és posada a l'arrel dels arbres; tot arbre doncs que no fa bon fruit és tallat i llançat al foc.

I les multituds li preguntaven dient: Què hem de fer, doncs? Va respondre i els diu: El qui tingui dues túniques que en doni al qui no en té, i el qui tingui menjar que faci el mateix. Vingueren també uns publicans a fer-se batejar, i li van dir: Mestre, què hem de fer? I ell els digué: No exigiu més del que se us ha manat. Uns soldats també li van preguntar dient: I nosaltres, què hem de fer? I els va dir: No feu extorsió a ningú ni acuseu falsament, i acontenteu-vos amb el vostre sou.

Com que el poble estava expectant i tots pensaven en el seu cor que Joan potser era el Crist, Joan va respondre i digué a tothom: Certament, jo us batejo en aigua, però ve aquell qui és més poderós que jo, de qui no sóc digne de deslligar la corretja del seu calçat. Ell us batejarà en Esperit Sant i foc. Ell té la ventadora a la seva mà: porgarà la seva era, i aplegarà el blat al seu graner i cremarà la palla en un foc que mai no s'apaga.

I amb moltes i diverses exhortacions anunciava l'evangelí al poble.

(Evangelí segons Lluc 3:1-18)

L'Apòstol Joan, l'autor del quart Evangelí, diu:

Hi hagué un home enviat de Déu, anomenat Joan. Aquest vingué com a testimoni, a donar testimoni de la llum, a fi que tots creguessin per mitjà d'ell...

Joan dona testimoni d'ell, i proclamà dient: Aquest és de qui vaig dir: El qui ve darrera meu ha passat davant meu, perquè era primer que jo. I de la plenitud d'ell tots nosaltres en

rebérem, i gràcia rera gràcia. Perquè la llei va ser donada per mitjà de Moisès; la gràcia i la veritat fou per Jesu-Crist. Déu ningú no l'ha vist mai: el Fill unigènit, que és al si del Pare, ell l'ha fet conèixer.

I aquest és el testimoni de Joan, quan els jueus enviaren de Jerusalem sacerdots i levites perquè li preguntessin: Tu, qui ets? I ell afirmà, i no negà, i afirmà: No sóc jo el Crist. I li preguntaren: Doncs, què? Ets Elies, tu? I diu: No ho sóc. Ets tu el profeta? I respongué: No. Llavors li digueren: Qui ets? A fi que puguem donar una resposta als qui ens han enviat. Què dius de tu mateix? Digué: Jo sóc la veud'unique crida en el desert: Dreceu el camí del Senyor, com digué el profeta Isaïes.

I els qui havien estat enviats eren dels fariseus. I li preguntaren i li digueren: Per què bateges doncs, si tu no ets el Crist, ni Elies, ni el Profeta? Joan els respongué dient: Jo batejo en aigua, però enmig de vosaltres n'hi ha un a qui vosaltres no coneixeu. Ell és el qui ve darrera meu, que ha passat davant meu, de qui jo no sóc digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia. Aquestes coses van succeir a Betàbara, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

L'endemà Joan veié Jesús que venia a ell, i diu: Heus aquí l'Anyell de Déu, el qui treu el pecat del món!

Aquest és de qui vaig dir: Darrera meu ve un home que ha passat davant meu, perquè era primer que jo. I jo no el coneixia, però a fi que ell sigui manifestat a Israel, per això jo he vingut batejant amb aigua.

I Joan donà testimoni, dient: He vist l'Esperit baixant del cel com un colom, i es va quedar damunt d'ell. I jo no el coneixia, però el qui m'envià a batejar en aigua, ell em va dir: Aquell sobre qui vegis baixar l'Esperit i quedar-se damunt d'ell, aquest és el qui bateja amb l'Esperit Sant. I jo ho he vist, i he donat testimoni que aquest és el Fill de Déu.

L'endemà Joan era allà una altra vegada, i dos dels seus deixebles. I fixant-se en Jesús mentre passava, diu: Heus aquí l'Anyell de Déu! I els dos deixebles el van sentir parlar, i van seguir Jesús.

(Evangeli segons Joan 1:6-7, 15-37)

Llavors hi hagué una discussió dels deixebles de Joan amb els jueus concernent la purificació. I anaren a

Joan i li digueren: Rabbí, el qui era amb tu a l'altra banda del Jordà, de qui tu vas donar testimoni, heus aquí que bateja i tots van a ell. Joan respongué i digué: Un home no pot rebre res, si no li ha estat donat del cel. Vosaltres mateixos em sou testimonis que vaig dir: No sóc jo el Crist, sinó que sóc enviat davant d'ell. Qui té la núvia és el nuvi, però l'amic del nuvi, que és allà i l'escolta, s'omple de goig en sentir la veu del nuvi. Per tant, aquest goig meu és complet. Cal que ell creixi i que jo minvi. El qui ve de dalt és per damunt de tots. El qui és de la terra, de la terra és i de la terra parla. El qui ve del cel és per damunt de tots. Ell dóna testimoni d'allò que ha vist i ha escoltat, i ningú no rep el seu testimoni. El qui ha rebut el seu testimoni ha certificat que Déu és veraç. Perquè el qui Déu ha enviat parla les paraules de Déu, perquè Déu no dóna l'Esperit per mesura. El Pare estima el Fill, i li ha donat totes les coses en la seva mà. El qui creu en el Fill té vida eterna, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d'ell.

(Evangeli segons Joan 3:25-36)

OFERIMENT PER ALS LECTORS DE Paraules

- Un *Nou Testament*, la segona part de la Santa Bíblia.
- Preguntes Fonamentals*, un llibret de vol donar resposta a les preguntes bàsiques sobre Déu i la nostra relació amb ell.
- Jesu-Crist*, una introducció a l'estudi de la seva persona, obra i promeses.
- Evangeli segons Joan*, la biografia que l'apòstol Sant Joan va escriure sobre Jesu-Crist.
- Participar en un estudi bíblic sobre la Vida de Jesu-Crist, a l'Evangeli segons Joan.
- Informació sobre

Nom:

Adreça:

Població: C.P.:

Telèfon:

La seva mort

Un altre Evangelista, l'Apòstol Mateu, diu:

Perquè Herodes havia agafat Joan i l'havia lligat i ficat a la presó per causa d'Herodíes, la dona del seu germà Felip. Perquè Joan li deia: No t'és lícit de tenir-la. I el volia fer matar, però va tenir por de la multitud, perquè el tenien com a profeta. Però va arribar el dia del natalici d'Herodes i la filla d'Herodíes va dansar enmig i va agradar a Herodes. Per això li va prometre amb jurament de donar-li qualsevol cosa que demanés. I ella, incitada per la seva mare, digué: Dóna'm aquí sobre una safata el cap de Joan el baptista. I el rei es va entristir, però a causa dels juraments i dels qui eren asseguts amb ell a taula, manà que l'hi donessin. I va enviar a fer decapitar Joan a la presó. I van dur el seu cap sobre una safata i el van donar a la noia, i ella el va dur a la seva mare. I els seus deixebles hi van anar, van prendre el cos i el sepultaren. I van venir a explicar-ho a Jesús.

(Evangelí segons Mateu 14:3 a 12)

L'Apòstol Mateu, recull unes paraules del Senyor Jesús, sobre Joan el baptista, que donen testimoni de la seva honestat, i de la veritat i la importància del missatge que va proclamar:

En veritat us dic: Entre els nascuts de dona no ha estat alçat ningú més gran que Joan el baptista, però el més petit en el regne dels cels és més gran que ell.

(Evangelí segons Mateu 11:11)

Conclusió

La data de "Sant Joan", és un bon moment per recordar el testimoni que Joan el baptista va donar en relació a la persona de Jesús, i experimentar les dues implicacions del seu missatge: penediment vers Déu pels nostres pecats, i fe, confiança, en la persona de Jesús com l'Anyell de Déu que ha tret el pecat del món.

El qui creu en el Fill té vida eterna, però el qui desobeeix el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu queda damunt d'ell.

Visiteu-nos o escribiu a:

*Casa pastoral
(Església Cristiana Bíblica)
Sant Ramon, 7
08440 Cardedeu*